

گذر

ایران «باید» امتیاز توسعه میدان گازی «فرزاد ب» را به ما بدهد

● **فارس:** وزیر نفت هند با اشاره به کمک به ایران در زمان تحریم‌ها، گفت: تهران با واگذاری حقوق توسعه میدان گازی فرزاد ب به ما باید تلاقی کند. به گزارش ایکانومیک‌تایمز، دارمندرا پرادهان، وزیر نفت هند، گفت با توجه به اینکه هند در دوران سختی در کنار ایران ایستاد، دهل‌نو انتظار دارد که تهران با واگذاری حقوق توسعه میدان گازی فرزاد ب به کسانی که در ابتدا آن را کشف کردند، تلاقی کند. درحالی‌که ایران طرح توسعه ۵،۵ میلیارددلاری شرکت «اوان‌جی‌سی‌ویدش» هند را قبول نکرده، تهران یک بسته اولیه همکاری با گازپروم روسیه در زمینه توسعه میدان گازی فرزاد ب را به امضا رسانده است. وی افزود: «ما برای روابطمان ارزش قائلیم. در روزهای سخت ایران، زمانی که همه کشورهای غربی ایران را تحریم کرده بودند، ما در کنار آنها ایستادیم و مقادیر چشمگیری نفت خام از آنها خریدیم. ما همچنین وقتی که کانال‌های بانکی با شد، تا پنی آخر پول نفت ایران را بازگردانیدیم». اکنون ایران باید جبران کند. «ما این انتظار زیاد را از ایران داریم. من امیدوارم ایران آن را برآورده کند... روابط ما با ایران براساس یک کالا یا یک معامله بنا نهاده نشده است.»

ادامه از صفحه ۴

دولت دوازدهم، مراقب سازگاری فکری دستگاه‌های اقتصادی باشد

... در هر صورت، دستگاه‌های اقتصادی در دوره دوازدهم، باید بیشتر توجه خود را معطوف به اشتغال‌زایی و رشد اشتغال باادام کنند. این معضل ساختاری و اساسی اقتصاد ایران است نه تورم؛ تورم با تنظیم رشد پول یا رشد تولید، حتی در کوتاه یا میان‌مدت حل می‌شود، اما اشتغال اثربخش نیاز به زمان و کار نظام‌مند در بدنه اقتصاد کشور دارد. شورای عالی اقتصاد کشور باید از مجموعه اندیشه‌های هماهنگ شکل بگیرد و آن تفکر باید مسئولیت اثربخشی را پذیرد. اگر این اندیشه در دوره زمانی معقول، نافوق جلوه کرد، رئیس‌جمهور وقت و مجلس شورای اسلامی خواهند فهمید، تغییر اندیشه، گره‌گشاست نه تغییر افراد فارغ از اندیشه‌ها و از اثر بی به مؤثر می‌برند. آن‌گاه می‌توان پایگاه فکری دیگری را به محک تجربه برد، کم و کیف اقتصاد ایران گویای راهبری صواب یا ناصواب است. آنچه امروز با آن دست به گریبان هستیم، اثری است که گذشته رسیده است، آنها که نمی‌توانستند ناوایی اداره کنند، مملکت را اداره کردند! با وجود رشد درآمد ارزی بسیار بزرگ و استثنایی در صد سال گذشته، دولت فعلی بدترین وضعیت را در اقتصاد کلان تحویل گرفت! پذیرش مسئولیت در آن وضعیت، نوعی ایثار بود و مردم با رأی اخیر و مجدد خود، قدر دان این ایثار بودند و دست رد به انتقادهای غیرمنصفانه زدند. امروز شاخص‌های اقتصادی، شرایط را بهتر نشان می‌دهند؛ اما از آنچه درخور ماست، بسیار عقب هستیم و باید جبران مافات شود. پیشنهادهی می‌شود رئیس‌جمهور محترم، برای انتخاب مسئولان دستگاه‌های اقتصادی، به‌گونه‌ای رایزنی کرد که افراد پیشنهادشده با پایگاه فکری معین طرح شوند و انتخاب آنها با توجه به کار گروهی باشد. یعنی دستگاه‌ها منفک نگاه نشوند، همه بازارها، اعم از کار، کالا، پول و سرمایه در ارتباط هستند و ایستا نیز نیستند. نمی‌شود بازار کار را فارغ از بازار پول مدیریت یا بازار کالا را بدون توجه به بازار سرمایه سیاست‌گذاری کرد. اینها در دادوستد هستند و عدم تعادل در یکی به دیگر بازارها سرایت خواهد کرد. حتی متولی حوزه اقتصاد بین‌المللی اعم از راین‌های اقتصادی در وزارت خارجه تا معاونت‌های امور بین‌الملل دیگر دستگاه‌های اقتصادی باید هماهنگ باشند تا به‌صورت نظام‌مند صنعت، کشاورزی و تجارت را با توجه به اشتغال، تورم، تراز پرداخت‌ها، جذب دانش فنی و... سامان‌دهی کنند. سرمایه‌گذاری بدون توجه به این هماهنگی‌ها رشد نخواهد کرد و توسعه نمایان نخواهد شد. امنیت اقتصادی در عدم تغییرات سیاست‌گذاری از یک پایگاه به پایگاه متعارض است. سرمایه‌گذاران با توجه به رویکردهای سران دستگاه‌های مؤثر اقتصادی، تصمیم به کارهای بزرگ می‌گیرند. آنها که نگاه علمی به اقتصاد کلان کشور دارند، می‌دانند در اداره اقتصاد کشور نخل مختلفی وجود دارد و متخصصان ما نیز، فارغ از تأثیرپذیری از آنها نیستند. متخصصان کشور اگر به سطحی از تسلط فکری رسیده باشند، قطعا امروز مخالف دخالت و نظارت مؤثر دولت در اقتصاد نیستند و این دخالت را در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری‌های اثرگذار می‌بینند. بنابراین تجانس و سازگاری مفاد برنامه‌ها و سیاست‌آئی، نقش مهمی در انتخاب سرپرستان مورد نظر دارد. تابع تقاضا و تابع عرضه کالا در سطح کلان کشور با نظارت وزارت صنایع، معادن، کشاورزی و حتی زیر بنایی)، توابع تقاضا و عرضه پول (بانک مرکزی)، توابع تقاضا و عرضه برای کار (وزارت کار و رفاه اجتماعی) و به‌همین‌ترتیب، تراز پرداخت‌ها با اقتصاد برون‌همی (دارایی و بازرگانی)، همچنین اوراق بهادار، سرمایه‌گذاری و امور مالی (دارایی) و صندوق‌های بیمه‌ای (بیمه مرکزی و موارد مشابه) از یک سو و نگاه راهبردی به تداوم روند توسعه‌یافتگی و شکل‌گیری اقتصاد پایدار و مقاوم (سازمان برنامه) از سویی دیگر، مدیرانی همسو می‌خواهد.

ادامه از صفحه ۵

در سلسویه ۵۰ میلیارد دلار یا بیشتر سرمایه‌گذاری شده ببینید چند نفر شاغل شده‌اند. این صنعت خیلی خوب است، صادرات بسیار خوبی دارد و منابع ارزی مملکت را تأمین می‌کند اما اشتغال برای افراد تحصیل‌کرده ایجاد می‌کند. به نظرم استفاده از وزرای جوان با بانوان بستگی به لیاقتشان دارد و اینکه چه برنامه‌ای برای اداره کشور داریم. در وزارت اقتصاد و سازمان‌های مربوط به جذب سرمایه‌گذاری خارجی، باید از افرادی استفاده کنند که بتوانند این پول را جذب کرده و بیاورند. واقعا بازاربایی نیاز داریم، باید کسی باشد که بتواند این بازارباینگ را انجام دهد. در رأس بانک مرکزی باید کسی باشد که بتواند مؤسسات غیرمجاز را تعطیل یا تصحیح کند. اصولا رئیس بانک مرکزی باید اقتصاددان باشد، چون سیاست‌گذار اصلی بازار پولی است. ولی در شرایط فعلی به فردی نیاز است که قادر باشد مسئله کشور را حل کند. الان با این مؤسسات غیرمجاز به مشکل برخوردیم. نکته دیگر که خیلی مهم است و در مناظرات هم به آن اشاره شد این است که بین ۱۵ تا ۲۰ میلیارد دلار قاچاق وارد کشور می‌شود. قاچاق مواد مخدر را هم به این میزان اضافه کنید. جمع این پول می‌تواند حداقل سه دور در سال بگذرد. یعنی قاچاقچی (هر کسی که هست) می‌تواند با سرمایه‌ای که دارد سه بار قاچاق بیاورد و بفروشد. اگر هر بار ۳۰ درصد سود کند، یعنی در سال، ۹۰درصد می‌تواند سود داشته باشد. کسی که سود ۹۰درصدی دارد می‌تواند به بانک بابت وام ۳۰ درصد بهره بدهد. ولی هیچکدام از کارخانه‌ها نمی‌توانند ۳۰ درصد بهره را بپردازند. تجارت عادی رقابتی نمی‌تواند ۳۰ درصد بهره بدهد. پس پول بانک‌ها عموما به صورت مستقیم یا غیر مستقیم نزد قاچاقچی‌ها می‌رود یا کارخانه‌هایی که به خاک سیاه می‌نشینند از بانک پول می‌گیرند و با قرض‌گرفتن تصور می‌کنند که شاید بتوانند یک ماه دیگر کارخانه را سر پا نگه دارند. با آن‌ان‌که قصد پس‌دان دارند. این حالت طبیعی اقتصاد نیست. برای این نوع اقتصاد هر روز می‌تواند مشکلات عمده‌ای پیش بیاید. تجمع سپرده‌گذاران کاسبین که چندین بار تکرار شد از جمله اتفاقات خطرناک در اقتصاد است که می‌تواند باز هم تکرار شود. وزیری که قرار است انتخاب شوند باید استراتژی داشته باشند و ملزومات هر کار را مشخص کنند. مثلا چند هدف را مشخص و ملزومات آن را هم تعیین کنند. این می‌شود استراتژی همه وزارت‌خانه‌ها، ارگان‌ها و نهادها هم باید با هم هماهنگ باشند.

کا پس اینکه جوان باشد یا از خانم‌ها استفاده شود مهم نیست، مهم داشتن برنامه است.

بهکیش: قطعا باید کسانی باشند که توان انجام آن کار را داشته باشند. یکی از وزیران ما سن خیلی بالایی دارد که در چشمشان دنبال ایشان است. باید برای شرایط خاصی که داریم بانوان تحصیل‌کرده بهتر باشند زیرا که آنها با کسی رودرپایستی ندارند.

غنی‌نژاد: کسی که جای افراد مسن می‌آید جدا از اینکه جوان باشد یا خانم، باید کاربلد باشد و توان و جسارت هم داشته باشد.

الله‌داد: به نظر من باید شرایط احراز شغل و منصب را داشته باشد. آقای روحانی باید شرایط احراز برای مدیران میانی و ارشد را به صورتی شفاف تهیه و عرضه کند. مثلا فلان مسئول در ستمتی که هست اگر باید مهندس، دکتر یا متخصص کشاورزی باشد باید تجربه

در تحصیلات مرتبط را در پیشینه خود داشته باشد و خلاصه اینکه شایسته‌سالاری را سرمشق انتخاب آنها در دور دوم ریاست‌جمهوری قرار دهند. اگر بخواهیم آنها با کسی رودرپایستی ندارند.

غنی‌نژاد: کسی که جای افراد مسن می‌آید جدا از اینکه جوان باشد یا خانم، باید کاربلد باشد و توان و جسارت هم داشته باشد.

الله‌داد: به نظر من باید شرایط احراز شغل و منصب را داشته باشد. آقای روحانی باید شرایط احراز برای مدیران میانی و ارشد را به صورتی شفاف تهیه و عرضه کند. مثلا فلان مسئول در ستمتی که هست اگر باید مهندس، دکتر یا متخصص کشاورزی باشد باید تجربه در تحصیلات مرتبط را در پیشینه خود داشته باشد و خلاصه اینکه شایسته‌سالاری را سرمشق انتخاب آنها در دور دوم ریاست‌جمهوری قرار دهند. اگر بخواهیم آنها با کسی رودرپایستی ندارند.

مثالی بزنیم می‌توان به شورای پول و اعتبار اشاره کرد. در این شورا که رکی اصلی بانک مرکزی و تعیین‌کننده سیاست‌های پولی کشور است، ترکیب ۱۱نفره صاحبان رأی که بیشتر دولتی هستند همکن نبوده و کمتر متخصصان پولی در میانشان دیده می‌شود. **بهکیش:** ترکیب شورای پول و اعتبار حتما باید تخصصی باشد. الان فقط متقاضیان پول در این شورا هستند که بانک مرکزی را وادار به چاپ پول می‌کنند، بنابراین شورای پول و اعتبار فعلی و با این ترکیب به هیچ وجه به درد نمی‌خورد. از یک طرف می‌گوییم دولت باید کوچک شود، یعنی باید یک عده را بی‌کار کند. تجربه‌ای را نقل می‌کنم، سال‌ها قبل که وزارت صنعت و معدن که شامل سه وزارت معادن و فلزات، صنایع سنگین و صنایع بود، آقای محلوجی در دوره ریاست‌جمهوری آقای هاشمی وزیر معادن و فلزات بود و من مشاور اقتصادی بودم. ذوب‌آهن، فولاد مبارکه و تمام تولیدکنندگان فولاد زیر نظر آن وزارتخانه بود. تصمیم گرفتیم دولت را کوچک کنیم. آن زمان ذوب‌آهن ۳۵ هزار نفر نیرو داشت. آقای محلوجی این جمعیت را به ۱۱ هزار نفر تبدیل کرد. افرادی که از ذوب‌آهن رفته بودند بی‌کار نشدند بلکه شرکت‌هایی تأسیس شد که این افراد در آن به کار مشغول شوند و به ذوب‌آهن خدمات ارائه کنند. آقای محلوجی این کار را تا دو سال برای آنها تضمین کرد که خودشان را پیدا کنند. الان در اصفهان و تهران تعداد زیادی از این شرکت‌ها هست که از قبل ذوب‌آهن درآمد دارند. زمان آقای احمدی‌نژاد می‌خواستند اشتغال ایجاد کنند و رفتند سراغ ذوب‌آهن، با این اقدام دوباره جمعیت ذوب‌آهن زیاد شد. ذوب‌آهن را ۱۱ هزار نفر به خویی اداره می‌کردند و محصول خویی هم تولید می‌کردند. وقتی این همه جمعیت به آنها اضافه شود طبیعی است که تولید محصول هم می‌خواهد به جای اینکه افزایش پیدا کند.

غنی‌نژاد: در دولت نهم و دهم ۵۰۰ هزار نفر به پرسنل دولت اضافه شد. یعنی کمتر از دو میلیون نفر شد دو میلیون و ۵۰۰ هزار نفر.

بهکیش: وقتی می‌خواهیم اشتغال ایجاد کنیم نباید از این حقه‌بازی‌ها انجام دهیم که به مدیرعامل ذوب‌آهن فشار بیاوریم که نیروهای جدید زیادی را استخدام کند. باید جامعه را از نظر فرهنگی، سیاسی باز کنیم تا خلاقیات افراد رشد کرده و راه را برای سرمایه‌گذاری باز کنیم که این دو با هم هماهنگ شده و اشتغال پایداری ایجاد کنند.

کا **کدام وزارتخانه‌ها نیاز به تغییرات کلیدی دارند؟ غنی‌نژاد:** به نظرم این‌طور بحث نکنیم بهتر است

اقتصاد

روحانی شایسته‌سالاری کند؛ در شرایط شیک نیستیم

عکس: زینبفره رستگاری، شرق

چون با کسی که مشکل شخصی نداریم. می‌خواهیم مشکل را اصولی حل کنیم. در چارچوب منسجم استراتژی معین دولت، تصور شخص بنده این است که همان‌طور که آقای روحانی گفته باید به دنبال اقتصاد رقابتی مبتنی بر بخش خصوصی واقعی بود. اگر اهداف استراتژی دولت مشخص شود، برای رسیدن به آن، مجموعه وزرا باید از میان کسانی انتخاب شوند که به این فکر معتقد و متعهد باشند. کسی که اعتقاد دارد از طریق کمک و حمایت می‌شود اشتغال ایجاد کرد و صنعت داخلی را رشد داد با استراتژی ایجاد اقتصاد رقابتی خوانایی ندارد. رقابت و حمایت، دو مقوله متفاوتند. با تفکر حمایتی نمی‌توان اقتصاد رقابتی ایجاد کرد. آقای روحانی باید با گروه مشاوران اقتصادی تشکیل جلسه بدهد و بگوید چارچوبی که ما ترسیم کردیم اقتصاد رقابتی و آزاد است، بنابراین کسانی می‌توانند متصدی امور باشند که در این چارچوب فکر و عمل کنند و تجربه‌شان هم می‌تواند نشان دهد که در این زمینه عمل کرده‌اند یا نه. چون موردبهمورد اگر وارد شوم بحث‌های انحرافی پیش می‌آید.

بهکیش: من الان نمی‌دانم دکتر روحانی می‌خواهد در وزارت اقتصاد چه‌کار کند؟ آیا می‌خواهد آنچه من می‌گویم انجام دهد یا فکر دیگری در ذهن دارد. اگر هدف ایجاد فضای رقابتی است، وزیر فعلی، مناسب نیست زیرا اعتقادی به رقابت ندارد. رئیس کل بانک مرکزی باید مشخصاتی که عرض کردم داشته باشد. آنچه روشن است، با روش‌های فعلی باری به منزل نمی‌رسد. البته خوب است از خود آنان هم سؤال شود که چرا نتوانستند مشکلات را حل کنند. اگر حاضر به حرف‌زدن باشند، احتمالا حرف‌های شنیدنی بسیار دارند. **الله‌داد:** اما آقای دکتز بهکیش نظارت بر بانک‌ها مقوله عقب‌افتاده‌ای در بانک مرکزی است. فقط مؤسسات مالی مشکل نیستند.

بهکیش: بله من هم همین را عرض می‌کنم که نظارت بسیار ضعیف بوده. نظارت بانک مرکزی باید تا جایی پیش برود که بتواند مؤسسات غیرمجاز را تعطیل کند. **الله‌داد:** حبس بسیاری از منابع بانک‌ها در املاک یک معضل دیگر در نظام بانکی است. مشکلات موجود فقط به مؤسسات غیرمجاز برنمی‌گردد. در مؤسسات قانونی بیش از ۵۰ درصد سپرده‌ها در سیستم بانکی تقریبا قفل است و هیچ گردش‌نی ندارد. بخش بزرگی از این شرایط ناشی از عدم نظارت دقیق بر عملکرد بانک‌ها در یک دهه گذشته بوده است.

غنی‌نژاد: در شرایط فعلی بانک مرکزی قانونی هم دچار مشکل هستند.

بهکیش: بازار سرمایه بسیار مهم است. از ابتدای انقلاب تاکنون رئیسی که بتواند بازار سرمایه را کارآمد کند نداشتیم. باید کسی در رأس باشد که بازار سرمایه مدرن را پیاده و مسئولان را قانع کند که این بازار باید تغییر کند تا بتواند برای صنایعی که می‌خواهند به وجود بیایند، سرمایه تأمین کند. بخشی از سرمایه مورد نیاز نگاه‌ها و واحدهای تولیدی که می‌خواهند ایجاد شوند می‌تواند از طریق اوراق بدهی از بازار سرمایه تأمین شود، ولی بازار سرمایه به شکلی که درحال‌حاضر اداره می‌شود این‌ قابلیت را ندارد. امیدوارم کاری که آقای روحانی می‌گوید را انجام دهد، نه‌اینکه بگوید تا ما دل‌مان خوش باشد مثل دوره قبل که این‌طور شد.

الله‌داد: من به شرایط احراز پست اصرار دارم. در کشور ما آن‌قدر که از شایسته‌سالاری صحبت می‌کنیم و بر آن تأکید داریم، متأسفانه به آن عمل نمی‌کنیم. پست‌ها را به گروه‌های سیاسی واگذار کرده‌ایم. مسئله اتوبوسی‌آمدن و رفتن در کابینه‌ها تا سطح مدیران کل را بعضا شاهد بوده‌ایم. شرایط احراز پست برای مدیران ارشد و میانی باید لحاظ شود. یک نکته هم در مورد کارکنان مازاد بخش دولتی که در ابتدای صحبت‌م از مشاور ریاست‌جمهور نقل کردم، نکته‌ای هم لازم می‌بینم اضافه کنم و آن تعداد زیاد فارغ‌التحصیلانی است که خروجی دانشگاه‌ها هستند، ولی با نیاز صنعت هماهنگ نیستند و یکی از مشکلات محیط کسب‌وکار در ایران بر اساس گزارش رقابت‌پذیری در سال ۲۰۱۷ به همین مسئله است، به شکلی که برای کارفرما حداقل بین شش ماه تا یک‌سال فرصت و هزینه دارد تا نیروی خارج‌شده از دانشگاه مستعد محیط صنعتی شود. گاهی در جلسات فعالان اقتصادی با این سؤال روبه‌رو می‌شویم: آیا در وزارت علوم و تحقیقات، وزیر یا معاون مرتبط یک‌بار وارد کارخانه یا فضای کسب‌وکار شده یا از یک فعال پرسیده شده سیلابسی که وزارت برای درس تهیه کرده یا عزیزی که فارغ‌التحصیل می‌شود به درد شما می‌خورد یا نه؟ یا فقط چند دانشگاه به این امر پرداخته که خروجی کارشان به درد فضای کسب‌وکار نمی‌خورد. اگر از چنین وزیر علمی خبر داریم، ما را هم آگاه کنید. یکی از موانع کسب‌وکار ما فارغ‌التحصیل دانشگاهی است که برای کار در صنعت آموزش‌های لازم را ندیده است. ارتباط دانشگاه‌ها با صنعت باید زدبیک‌تر باشد. در ترکیه، کشور همجوار ما، دانشکده‌ای معتدلی که اتاق بازرگانی ترکیه داده دانشگاه‌ها در ترم سر کلاس و یک ترم به تجربه کاری مشغول می‌شوند و وقتی فارغ‌التحصیل می‌شوند یک سال سابقه کاری مؤثر دارند. فارغ‌التحصیل نمی‌شوند، مگر اینکه کارفرما آنها را برای فارغ‌التحصیلی تأیید کند و برخی هزینه‌های تعلیم این دانش‌جویان نیز برعهده دولت است، بنابراین این روش هزینه‌های کارفرما تا حد زیادی کم می‌شود.

در مورد آن ۴۰ درصدی که گفته شد نیروی مازاد دولت هستند، دولت می‌تواند دریافتی ماهانه را تضمین کند، با برنامه‌ای که بخش بزرگی از آنها برای جذب در بازار کار بخش خصوصی مهیا شوند. به این شکل که معتمدی که مازاد تشخیص داده شده، براساس تحصیلاتی که دارد، در کلاس‌های خاصی شرکت و در صورت موفقیت حقوق دریافت کند. این کلاس‌ها می‌تواند به اختیار داوطلب در همه حوزه‌های صنعت و خدمات قرار گیرد. بخش بزرگی از این نیروها پس از به‌روزشدن می‌توانند جذب بازار کار شده و هزینه اضافی نیز بر دولت نداشته باشند.

ادامه از صفحه ۵

توجه به توسعه زیرساخت‌ها برای توسعه کشاورزی

... مدیریت عظیمی از منابع طبیعی و اکوسیستم‌ها، در اختیار کشاورزان کوچک است و معیشت حدود دومیلیارد نفر در جهان را پشتیبانی می‌کنند. کشاورزان خرده‌پا با همه نقشی که در توسعه کشاورزی پایدار دارند، با محدودیت‌های زیادی روبه‌رو هستند، از قبیل دسترسی به دارایی‌های مولد، تأمین مالی مناسب و به‌موقع، دسترسی به فناوری و بازار. در کنار این مشکلات برخی از مزارع کوچک در حال کوچک‌ترشدن هستند که این خردشدن اراضی، اقتصادی‌بودن این مزارع را از بین برده است. ازاین‌رو یکی از راهکارهای حل مشکلات کشاورزان خرده‌پا، توسعه سرمایه‌گذاری است. کشاورزان خرده‌پا به‌دلیل کوچکی مقیاس تولید عمدتا با درآمد کم و به‌دنبال آن نداشتن پس‌انداز به‌تنهایی قادر به تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز خود نیستند و ازاین‌رو نیازمند هستند که دولت و سازمان‌های غیردولتی در این مسیر به آنان کمک کنند. یکی از مسیرهای تجربه‌شده در جهان برای توسعه سرمایه‌گذاری مناسب در راستای کاهش مشکلات کشاورزان خرده‌پا، بهبود زیرساخت‌های روستایی است. توسعه زیرساخت‌های قابل اطمینان برای تمامی موضوعات توسعه‌یافتار روستایی ضروری است. این زیرساخت‌ها تأثیر بسزایی در هزینه تولید در مزرعه و مشاغل غیرکشاورزی دارند. زیرساخت‌هایی مانند فناوری اطلاعات می‌توانند نقش مؤثری در توسعه و سودآوری کسب‌وکارها برای کشاورزان خرده‌پا و کشاورزان خانوادگی داشته باشند (کسب‌وکارهایی مانند فراوری، بازاریابی و ذخیره‌سازی). بخش عمومی معمولا نقش اصلی را در سرمایه‌گذاری زیرساخت‌ها بازی می‌کند البته در سال‌های اخیر مشارکت بخش خصوصی و غیردولتی در تأمین زیرساخت‌های روستایی افزایش یافته است. بررسی‌های جهانی نشان داده سرمایه‌گذاری در توسعه زیرساخت‌ها در مناطق روستایی مزایا و منفهعی دارد: ۱) بهبود امرار معاش روستاییان. ۲) مشارکت‌دان روستاییان در برنامه‌ریزی، نظارت، اجرا و تأمین مالی پروژه‌های سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و توانمندسازی آنان ۳) سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها براساس تقاضا و نیاز روستاییان است و هدررفت منابع را به‌دنبال ندارد.

مطالعات جهانی نشان می‌دهد کشورهای جهان با درایت و هوشمندی، به‌منظور کاهش مشکلات کشاورزان خرده‌پا به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های روستایی و کشاورزی روی آورده‌اند؛ برای نمونه می‌توان به برنامه بهبود زیرساخت‌ها در مناطق روستایی و کشاورزی اوگاندا اشاره کرد. دولت این کشور با پشتیبانی و همکاری صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی (IFAD) با رویکرد مشارکتی و توانمندسازی کشاورزان خرده‌پا، حدود ۸۱،۹ میلیون دلار برای توسعه جاده‌ها و ارتباطات و توسعه بازار و تأمین تجهیزات برای کسب‌وکارهای فراوری بخش کشاورزی تأمین مالی کرده که تخمین زده می‌شود ۲۰۰ هزار خانواده از این برنامه بهره‌مند شده‌اند. این برنامه در سال ۲۰۱۳ کامل شده است.

ردیف	شماره مناقصه/شماره تقاضا	شماره ثبت در پایگاه ملی مناقضات	موضوع مناقصه	برآورد اولیه (ریال)	مبلغ ضمانتنامه
۱	Tendero No:FP/05-96/019 Indent No:9645015	1488448	p/f" varco spinning wrench MODEL:ssw40	25.158.250.785	ریالی 1.257.912.000
					یورویی 35.940

شرح مختصر کار:

شرکت ملی حفاری ایران به نشانی اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه در نظر اقلام مورد نیاز خود را از شرکتهای واجد صلاحیت و از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای (به روش فشرده) با شرایط ذیل تأمین نماید:

الف)ارزیابی کیفی مناقصه گران: این ارزیابی وفق آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقضات و بر اساس کار برگ‌های استعلام ارزیابی کیفی موجود در اسناد مناقصه صورت می‌پذیرد. حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر ۶۰ می‌باشد.

ب) تهیه اسناد مناقصه:

خریداسناد: متقاضیان شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌بایست مبلغ ۵۱۰۰۰۰ ریال به حساب سیبا به شماره ۲۱۷۴۶۵۲۲۰۵۰۰۴ نزد بانک ملی شعبه اهواز که ۶۵۰۱ نام شرکت ملی حفاری ایران دارند، بپردازند.

دریافت اسناد: کلیه اشخاص حقیقی یا حقوقی متقاضی شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی مناقصه نوبت دوم لغایت ۱۰ روز بعد، می‌بایست ضمن ارسال تقاضای رسمی و با مراجعه حضوری به آدرس اهواز- بلوار پاسداران- بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران- ساختمان پایگاه عملیاتی- طبقه اول- سالن ۱۱۳- اداره تدارکات خارجی کالا اسناد مناقصه را دریافت نمایند.

نکته مهم: فقط اشخاص حقیقی یا حقوقی که در مهلت مقرر مندرج در این آگهی و طبق طرح فوق نسبت به خرید و دریافت اسناد مناقصه اقدام می‌نمایند به عنوان مناقصه‌گر شناخته می‌شوند.

ج: تحویل پاکات پیشنهاد و استعلام‌های ارزیابی کیفی: مناقصه‌گران می‌بایست ظرف ۴۰ روز پس از آخرین روز مهلت دریافت اسناد مناقصه، نسبت به تحویل هم زمان پاکات پیشنهاد (شامل ضمانت‌نامه (الف) ، اسناد مناقصه مهر و امضاء شده (ب) و پیشنهاد مالی(ج) همراه با استعلام (کاربرگ)‌های ارزیابی کیفی شامل مستندات و مدارم لازم (به صورت مکتوب و کپی نرم افزاری بر روی لوح فشرده) به آدرس: اهواز- فلکه فرودگاه- شرکت ملی حفاری ایران- ساختمان پایگاه عملیاتی- طبقه اول- پارت B - اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقضات اقدام نمایند.

نکته مهم: شرکت مهلت برای انصراف مناقصه گران، آخرین روز مهلت تعیین شده جهت تحویل پیشنهادات می‌باشد.

د: تضمین خرید در فرآیند ارجاع کار:

نوع تضمین: الف- ضمانت نامه بانکی و یا ضمانت‌نامه‌های صادره از مؤسسات اعتباری غیربانکی که دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هستند. ب- اصل فیش واریز وجه نقد به حساب سپرده شرکت ملی حفاری ایران

مدت اعتبار تضمین: این مدت(به همراه مدت اعتبار پیشنهاد مناقصه گران)۹۰ روز می‌باشد و برای این یک بار در سقف اعتبار

اولیه قابل تمدید خواهد بود.

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول۹۶/۳/۲۷و تاریخ چاپ آگهی نوبت دوم۹۶/۳/۲۸